

Vizsy Ferenc: Valentin-napi érintés

Az örömkifejező testi érintkezésnek sok válfaja van. Ha valaki kezét fog, megölel, megsimogat, megpaskol, átkarol, átnyalából, vállon vereget, körülfog az mind egy bizalmas jel, egy vallomás, egy üzenet, egy szívdobbanás, egy köszönet. Nemcsak a két ember kapcsolata válogatja, de a helyzet, a mondanivaló, a pillanat, a lélekállapot is befolyásolja, hogy mikor melyik, hogy kinél hogyan s mennyire, hogy milyen hosszasan... Az érintés persze más!

Az érintés puha, az érintés gyengéd, az érintés biztonság, az érintés borzongás, az érintés intimitás. Az érintés csendesíti a szív zakatolását, mérsékli a lélek háborgását, erőt ad a gyengeségben, reményt a reménytelenségben, vigaszt a szomorúságban. Az érintés lehet akaratlagos és lehet véletlen. Érinthet anya, apa, testvér, nagyszülő, jóbarát, szerető, ismerős, de érinthet ismeretlen is. Érinthetnek egyszer vagy sokszor, lehet kellemes bizsergés, de lehet hideglelés is. Az érintés mindig mesél. Róla és rólad.

Anya simogatása, apa ölelése a lelkembe ívódott. Ha szellő kél a lombok között, ha hozzám érnek a falevelek, ők érintenek. A szívem emlékezik arra a pillanatra, amikor az ovistársam megpuszilt, amikor a tanítónéni végigsimította az arcomat. Bennem él az emlék, mikor kétségeim közepette a barátom átkarolt, mikor bánatomban padra roskadva egy idős néni felemelt és azt mondta: „Ne sírjon! Nem szabad!”

A gyermekeimet mindig szeretettel öleltem át, aztán, hogy megnőttek, egyiknél-másiknál az ő részükről ez megkopott, igényük sincs rá. Van azonban, amelyik ma is csimpaszkodással fejezi ki érzéseit, és ez jó nagyon. Egy másikuk jártában-keltében végighúzza ujját a hátamon, a vállamon, a karomon, és ez jó nagyon. Az érintés azt üzeni, jó, hogy te vagy az apukám.

A te érintésed is érintés, de az valami más.

Más a rezgésszáma, más a hőfoka. Minden sejtem érzi, ha hozzámérsz, és mindegyik egyszerre, mintha nem lenne határ a fénysebesség. Testem minden eresztéke reszket, mintha a Világűr hidegébe csöppentem volna. Minden porcikámat tűz járja át, mintha a Nap felszínén járnék. A te érintésed is érintés, de az valami más. Ha megérintesz, félig lecsukódik a szemem és csókra nyílik a szám. Ha megérintesz, úgy érzem, hogy „Meseautóban színezüst erdők során repülünk a szívünk tavaszán.” Ha megérintesz, szívemben felcsendül Krolock gróf dala: „Valóság lesz az álmod, nézd, minket senki el nem választ!”

A te érintésed is érintés, de az valami más.